

af straf. I så fald må det efter Beskæftigelsesministeriets opfattelse antages, at der allerede i dag – på samme måde som lovforslagets § 9 vil udelukke det – ikke er mulighed for, at Arbejdstilsynet med hjemmel i arbejdsmiljøloven foretager et kontrolbesøg med det formål at indhente oplysninger til brug for en eventuel straffesag. Det betyder, at der i dag – og også fremover – kan være situationer, hvor Arbejdstilsynet må overveje at anmode politiet om at foretage en ransagnings mv.

Hvis Arbejdstilsynet undtagelsesvist kommer i en situation, hvor tilsynet selv er afskåret fra at fortsætte et kontrolbesøg eller foretage andet tvangsindgreb (som f.eks. undersøgelse eller beslaglæggelse af effekter), er det i bemærkningerne til lovforslagets § 9 forudsat, at tilsynet – ligesom andre kontrolmyndigheder – vil være berettiget til at forblive på virksomheden for at sikre eventuelle beviser, indtil politiet møder frem. Det vil sige, at myndigheden vil have ret til gennem sin tilstedeværelse at søge modvirket, at en virksomhed måtte forsøge at fjerne eller destruere relevante bevismidler, inden politiet når frem.

I det omfang, der undtagelsesvist opstår sådanne tilfælde, må det forventes, at politiet normalt vil blive anmodet om at møde frem så hurtigt som muligt – det vil sige samme dag – såfremt der er behov for f.eks. at beslaglægge bevismateriale.

7. Det bemærkes, at en mistænkt person eller virksomhed efter lovforslagets § 9, stk. 4, kan meddele samtykke til fravigelse af den omtalte bestemmelse i lovforslagets § 9, stk. 1. Et sådant samtykke vil i det enkelte tilfælde indebære, at den pågældende forvaltningsmyndighed kan gennemføre kontrolbesøg og andre tvangsindgreb, også selv om formålet – eller ét af formålene – hermed måtte være at tilvejebringe oplysninger til brug for behandlingen af en straffesag.

8. Ovenfor er der redegjort for en række spørgsmål om lovforslagets § 9.

I tilknytning hertil kan der være anledning til at tilføje, at der i forbindelse med lovforslagets behandling er rejst spørgsmål om den præcise formulering af lovforslagets § 9.

Bl.a. er det blevet anført, at det ikke er hensigtsmæssigt, at lovforslagets § 9, stk. 2, er formuleret således, at en myndighed i tilfælde, hvor der er rimelig grund til mistanke om et strafbart forhold, alligevel kan gennemføre et kontrolbe-

søg eller andet tvangsindgreb, hvis tvangsindgrebet »alene« gennemføres med henblik på at tilvejebringe oplysninger til brug for behandlingen af andre spørgsmål end fastsættelse af straf. Det er således blevet anført, at ordet »alene« ikke bør indgå i bestemmelsens formulering.

Justitsministeriet er enig i, at det kan give anledning til tvivl, hvorledes der opnås den mest hensigtsmæssige formulering af lovforslaget § 9.

På baggrund af bl.a. de synspunkter, der er blevet fremsat om dette spørgsmål i forbindelse med lovforslagets behandling, har Justitsministeriet derfor på ny overvejet formuleringen af bestemmelsen.

I det følgende gengives hovedindholdet af disse overvejelser:

Bestemmelsen i lovforslagets § 9 bygger – sådan som det bl.a. er omtalt ovenfor – på hensynet til ikke at omgå strafferetsplejens regler om adgangen til at foretage tvangsindgreb i straffesager. Synspunktet er således, at tvangsindgreb i form af ransagnings, beslaglæggelse mv. bør ske efter retsplejelovens regler, i det omfang det er et formål hermed at tilvejebringe oplysninger til brug for en straffesag mod en mistænkt person. Det indebærer efter Justitsministeriets opfattelse, at kontrol- og tilsynsmyndigheder ikke – medmindre den mistænkte person meddeler samtykke, jf. pkt. 7 ovenfor – skal kunne foretage kontrolbesøg mv. efter regler inden for det enkelte forvaltningsområde, hvis formålet eller en del af formålet hermed er at tilvejebringe oplysninger til brug for en straffesag.

Dette er baggrunden for, at lovforslagets § 9, stk. 2, er formuleret således, at tvangsindgreb uden for strafferetsplejen – i tilfælde, hvor der er rimelig grund til mistanke om et strafbart forhold – kan gennemføres, »hvis tvangsindgrebet alene gennemføres med henblik på at tilvejebringe oplysninger til brug for behandlingen af andre spørgsmål end fastsættelse af straf«.

Imidlertid kan der rejses det spørgsmål, om denne formulering er fuldt ud hensigtsmæssig i forhold til de – i praksis formentlig ofte forekommende – tilfælde, hvor det vil være relevant gennem et kontrolbesøg hos en borger eller virksomhed, som mistænkes for et strafbart forhold, at tilvejebringe oplysninger til brug for behandlingen af andre spørgsmål end fastsættelse af straf, *men hvor* det tillige vil kunne være relevant efterfølgende at anvende sådanne oplysnin-